

[Ole Bjørn Kraft.]

men at den skal være en virkelig helbredende Medicin, givet paa rette Tid og rette Sted i den fornødne Dosis:

Marshall-Planen udmærker sig efter min Opfattelse ikke saa meget ved sine Beløb. Vort Land har naturligvis god Grund til at være taknemmelig for, hvad man har bebudet at ville stille til vor Raadighed, men alt i alt dækker Marshall-Planen, som har en Løbetid paa 5 Aar, kun lige det Dollarunderskud, Verden uden for U. S. A. havde i Fjor, og langt fra Underskuddene fra 1945 og 1946. Marshall-Hjælpens Betydning ligger i den Maade, hvorpaa den er stillet til Raadighed, som et Led i en fælles europæisk Bestræbelse, hvorved den bliver at opfatte som et Bidrag og intet andet, ganske vist et stort og virksomhedsfuldt Bidrag, til de Anstrengelser, vore Lande ved egen Kraft søger at udfolde for at komme paa Fode igen. Jeg tror, man begaar en grov Fejl, hvis man ikke tager dette som Udgangspunkt ogsaa for den Indstilling, ud fra hvilken de enkelte Lande skal modtage denne Marshall-Hjælp.

Overenskomsten er paa mange Maader et meget interessant Dokument, ogsaa tids-historisk. Den er en mærkelig Blanding af statslig Interventionisme og erhvervsmæssig Liberalisme. Naar den f. Eks. paalægger den danske Stat i Samarbejde med de andre Deltagerlande at søge at forhindre, at private eller offentlige — jeg ønsker udtrykkeligt at understrege „offentlige“ — Handelsforetagender anvender en Forretningspraksis eller slutter et Forretningsarrangement, som begrænser Konkurrencen, indskrænker Adgangen til Markedet eller afleder monopolistisk Kontrol, saafremt en saadan Praksis forstyrrer Gennemførelsen af det fælles Program, er det Udtryk for den principielle erhvervspolitiske Opfattelse, som ogsaa vi nærer. Vi mener, at der i alle Forhold, her altsaa i det interne europæiske, bør levnes Plads for Driftighed og Foretagsomhed, saaledes at Konkurrencen kan trives paa ligelige og fair Vilkaar til Gavn for det fælles bedste.

Paa samme Maade maa man se paa Ønsket om, at vor Regering mest muligt bestræber sig for at stabilisere Landets Pengevæsen, opretholde en holdbar Valutakurs — jeg vil gerne i denne Forbindelse i en Parentes udtrykke min Anerkendelse over for Regeringen og vor Forhandler Minister Kauffmann i Anledning af de Resultater, der under Forhandlingerne i Washington er blevet opnaaet just paa dette Punkt i Forhold til det oprindelige amerikanske Forslag — og tilvejebringe Balance mellem Statens

Indtægter og Udgifter med skyldig Hensyn-tagen til den konjunkturudjævnende Finans-politik, som er nødvendig i Op- og Nedgangstider, og som er omtalt i Tillægget til Overenskomsten. Det er alt sammen Bestræbelser, som det ikke vil være vanskeligt for Fler-tallet i denne Sal at give sin fulde Tilslutning. Det er klart, at under de øjeblikkelige Forhold lader Genoprettelsen af et stabilt Pengevæsen sig ikke altid forene med Balance paa Statsregnskabet, al den Stund en Overbalancering ofte vil være nødvendig af Hensyn til Afskrivningsformaal. Stillingen med Hensyn til disse Betingelser eller Forpligtelser, hvad man vil kalde det, er faktisk den, at uanset Overenskomsten med Amerika vil Opfyldelsen af disse Krav være en uomgængelig Betingelse for, at Genopbygningen skal kunne lykkes for os, og der var da ogsaa, længe før Marshall-Tanken blev udkastet, blandt de danske demokratiske Partier Enighed om, at vor økonomiske Genopbygning skulde hvile paa dette Grundlag. Her tiltræder vi altsaa ikke noget nyt, men bekræfter kun, hvad vi hele Tiden har stillet imod.

Videre fremgaar det af Overenskomsten, at Hjælpen er beregnet til at fremme Udviklingen af Industri- og Landbrugsproduktionen paa et „sundt økonomisk Grundlag“. Nu er alt i Verden jo relativt, og Begrebet „sundt økonomisk Grundlag“ vil unægtelig kunne gøres til Genstand for Fortolkning mellem Teoretikere. For den, der ud fra et mere praktisk betonet Perspektiv betragter den økonomiske Udvikling i forskellige europæiske Lande efter Krigen, hvor man havde troet, at det nye økonomiske System, man havde indført, vilde føre til en Højnelse af Levestandarden, men hvor det modsatte jo blev Tilfældet, kan der imidlertid ikke være Tvivl om, at et sundt økonomisk Grundlag er det Grundlag, der tillader Eksistensen af en lang Række frie, selvstændige Erhvervsvirksomheder i By og paa Land. For mig er der ingen Tvivl om, at økonomiske Vilkaar, der opfordrer og frister det enkelte Menneske til i størst mulig Udstrækning at udfolde sit Initiativ, sit Snilde, sin Flid og sin Dygtighed, ogsaa giver de største Produktionsresultater. Jo mere vi fremmer Arbejdslysten ved at belønne de flittige og foretagsomme, naturligvis uden at gøre Uret mod andre, des større Arbejdsresultater vil vi opnaa, des sundere vil det økonomiske Grundlag for vort Samfund blive.

At vor Regering ved denne Overenskomst forpligter sig til mest muligt at sikre en effektiv og praktisk Anvendelse af alle